

Verso	
Li. [red underline]	II
u[ia]t qd'[quod] d[omi]n[us] p[rae]cep[er]at Ad[a]e q[ui] quod d'[e] omni ligno paradifi comederet. p[rae]ceptu[m] e[ni]m affirmatiu[m] non obligat ad femp[er].	
b[is] [space] .p[ro] loco et tepore. P[otes]t etiam intelligi q[ui] quod non c[on]ferret illu[m] effectum vnica come[stio]n[e] b[is] pluribus. et hoc q[ui]a q[ui]a li-	
gnum ill[u]d' non c[on]ferebar i[m] mortalitate[m] ficut caufa i[m] mortalitatis principalis et effectiua. b[is] ficut difpofitiua. Et qu[ae] admodu[m] videmus in medicina q[ui] frequentata difponit ad fanitat[em] ad qua[m] no[n] fufficienter difponeret le-	
mel fumpta. fic et in .p[ro]pofito intelligendu[m] e[st]. Et per hoc pat[et] q[uod] obiecta funt. ,p[ro]cedunt e[ni]m ac fi lignu[m] vit[ae] e[ss]e[st] principale effectiuum i[m] mortalitatis. De effectu au[tem] i[n] ligni planius habitu[m] e[st] fupra. H[ab]ec a[ut]em dicta fufficia[n]t.	
[Tractatio questionum] A [3 lines high] D intellig[en]ti[am] huius p[ar]tis in qua agitur d'[e] gra-	deo placere. nifi p[er]ficiatur p[er] dona virtutu[m] et grati[ae].
ti[ae] adiutorio b[is] fatum natur[ae] i[n]finitu[m]. Inci[-]	¶ It[em] nihil excellenti[us] e[st] b[is] f[ecundu]m natur[am] in homi[n]e q[ui] ip[s]a
dit hic que[stio] circa tria. Primo qu[ae]rit[ur] v[er]u[m]	imago. b[is] imago ind[iffe]r[en]s e[st] ad hoc acceptandu[m] et no[n]
homo ante peccatu[m] grati[am] egerit. Secu[n]do qu[ae]rit[ur]	acceptandu[m]. g[er]go ad hoc q[ui] aliqua a[n]i[m]a a deo acceptetur.
vt[er] ante peccatu[m] grati[am] habuerit. Tercio qu[ae]rit[ur] de	neceffe e[st] ultra naturalia e[ss]e aliq[ui]d donum natur[ae] fup[er]-
qua[n]titate grati[ae] qua[m] in illo ftatu habuit. Circa pri-	additum. [red underline] It[em] quotie[scu]m[que] deus a[n]i[m]am acceptat. eam
m[er]u[m] qu[ae]rit[ur] duo. Primo qu[ae]rit[ur] v[er]u[m] homo in fta-	in c[on]iugium fibi deponat. U[n]de et a[n]i[m]am dicit fponfam
tu innoc[en]ti[ae] circū[sc]ripto dono grati[ae] e[ss]e[st] d'[e]o accept[us].	f[ecundu]m in Cant[ico] S[ed] q[uan]tu[m]cu[m]q[ue] aliqua creatura fit excel-
Secu[n]do qu[ae]rit[ur] v[er]u[m] ab[ut] gratia poffet exire in op[er]e	lens. femp[er] in infinitu[m] e[st] deo inferior. g[er]go nunq[ui]d digna e[st]
meritoriū[m].	in c[on]iugium affumi. nifi deus ex mera liberalitate c[on]-
¶ Qu[ae]ftio. j. [space] a	defcendat. et hoc e[st] p[ro]p[ri]e gratiam. g[er]go 7[et] ¶ Ite[m] cum

	deus hominē[m] acceptat. filiū[m] fuū[m] reputat [secundu]m ꝥ[quod] d[icitur] lo[-]
¶ Utru[m] ab[que] dono grati[a]e homo e[ss]ē[re]t deo accept[us] in fta[-]	hānis.j.[primo] Dedit eis p[ro]tā[es]tem fi.[lius] dei fi[eri].S[ed] creatura quā[n]
tu innocē[n]ti[a]e. Et ꝥ[quod] fic uz[videtur].Gen[esis].j.[primo]. Uidit deus cū[n]cta q[uae]	tū[m]cun[m]q[ue] fit nobilis femp[er] ē[st] dei ferua. b[sed] b[ser]uus non pō[tes]t
fece[rat].et erā[n]t valde bona. B[sed] fummo bono non pō[tes]t no[n]	adoptari in filiū[m] quin fiat ei gra.[tia] g[ergo] i[m]poffibile ē[st] ꝥ[quod] aliq[ua]
cō[m]placere illud q[uo]d' eft valde bonū[m].fi g[ergo] hoc[homo] inter cete-	creatura acceptet[ur] a d'[e]o fine munere gr[atia]e fup[er]addit[a]e. [Conclusio homo in statu innocentiae ad hoc, ut consecratur in templum Dei, adoptetur in filium, assumatur in coniugium, indiguit gratia gratum faciente.]
ras creaturas inferiores principatum ob[t]inebat vz[videtur] ꝥ[quod]	[red underline] Rx ^o . [espondeo] ad p[rae]dicto[rum] intelli[g]ē[n]tiā[m] ē[st] notā[n]dū[m] ꝥ[quod] dupl[icite]r cō[n]tin-
ipe valde bonus erat.et fi hoc.g[ergo] de[us] illū[m] accept[us]at.	git dicere aliq[ui]d acceptari a deo. Uno mō[do] q[ua]dā[m] acce-
¶ Ite[er] Sap[ientiae].xj.[undecimo] Diligis omnia d[omi]nē[re].et nihil odifti eo-	ptatione generali.ut idē[m] fit acceptare aliq[ui]d q[uo]d' repu[-]
rum qu[a]e fecifti. b[sed] homo in ftatu innocē[n]ti[a]e nihil habe	tare bonum. et in bono cō[n]feruare.et hac acceptatio[-]
bat q[uo]d' e[ss]ēt dignū[m] odio.et totū[m] q[uo]d' h[ab]ēbat a deo factu[er]	ne non t[antu]m acceptat[ur] creatura r[at]iōnalis. b[sed] etiā[m] o[mn]ē opus
erat. g[ergo] deus ip[su]m totaliter diligebat b[sed] q[uo]d' fic a deo di[-]	dei. Eft etiā[m] alia acceptatio [p[er]cipi]ālis qua d[icitur] deus acce-
ligit[ur] ab eo acceptatur. g[ergo] 7[et]c ¶ Itē[m] Prouer[biorum].viiij.[octavo] Ego	ptare illud q[uo]d' dignū[m] reputat[ur] [a]eterna beatitudi[a]e. 7[et] ta[-]
diligentes me diligo. b[sed] homo b[secundu]m ftatū[m] natur[a]e infiti	li acceptatiō[n]e nō[n] acceptat de[us] nifi creaturā[m] r[at]iō[n]ale[er].
tut[a]e diligebat deū[m] .p[ro]pter fe 7[et] fuper o[mn]ia.qr[ua]ia rect[us] erat.	Illa e[ni]m sola ē[st] qu[a]e ei[us] capax [est] et p[ar]ticeps e[ss]ē pō[tes]t. Hanc
g[ergo] vz[videtur] ꝥ[quod] etiam p[rae]ter omnē[m] gratiā[m] deus eñ[eum] amabat 7[et] fi	aūt[em] creaturā[m] rationalē[m] t[un]c acceptat. cū[m] cō[n]fēcrat in tē[m]-
hoc g[ergo] deo acceptus erat. ¶ Item artifex creatus cō[m]-	plum.et adoptat in filiū[m].et affumit in c[on]iugium. Nā[m]

placet fibi in ope[re] suo. et illud acceptat : q[ua]n[do] ip[su]m fabri-	a[n]i[m]e fanct[ae] q[uae] deo placent. et dicunt[ur] tē[m]plū[m] dei. et dicū[n]t[ur]
cat b[on]u[m] [ad] voluntatē[m] suam. b[on]e deus q[ui]e est summ[us] artifex	filij[ae] dei. et dicunt[ur] (ponf[ae] dei. b[on]u[m] q[ui] colligit[ur] ex nouo
hominē[m] formauerat ad imaginē[m] suā[m]. et optima r[ati]ōne	et veteri testamē[n]to. Primū[m] genus acceptatiō[n]is non
eū[m] cō[n]diderat. ġ[ergo] v[er]o videtur quod ex naturalibus fibi datis	requirit sup[er]adi donū[m] gr[ati]ae ultra ea q[uae] sunt de cō[n]ditio[n]e
hō[m]o d[e]o placebat. [red underline] Itē[m] nihil ē[st] q[ui] plus faciat animā[m] carā[m] d[e]o	ne natur[ae]. S[e]c[un]d[u]m vero gen[us] acceptatiō[n]is nō[n] pō[te]st [n]ō[n]
et acceptā[m] q[uam] q[uod] fit tota pulcra et nulla fit in ea macula	e[ss]ē gratuitū[m]. tū[m] p[ro]pter gratuitā[m] dei cō[n]fessionē[m]. tum
la. B[on]e a[n]i[m]a Ad[ae] in fatu innocē[n]tiāe tota erat pulcra nul-	.p[ro]pt[er] creatur[ae] exaltationem ultra terminos siue fta-
la erat in ea macula q[uam] tum erat ex naturali cō[n]dit[i]ō[n]e.	tus natur[ae]. Gratuita nā[m]q[ue] cō[n]fessio in h[uius]mō[d]i acce[-]
ġ[ergo] ab[om]ni gratia sup[er]addita deo erat accepta. [red underline] Ite[m]	ptatione necessario requirit[ur]. Qr[Quod] enim deus im[m]ē[n]sus ha[-]
aut deus poterat facere aliquā[m] creaturā[m] ita bonam	bitare velit in a[n]i[m]a vt in tē[m]plo. q[uod] iterū[m] velit feruū[m] r[e]pu-
q[uod] ex puris naturalibus fibi placeret. aut non. Si nō[n].	tare .p[ro] filio. q[uod] ancillā[m] suā[m] affumere velit in cō[n]iugiū[m].
v[er]o videtur quod non e[ss]ēt o[mn]ipotē[n]s. Si sic. ġ[ergo] non	hoc nemo dubitat e[ss]ē mer[ae] gr[ati]ae et cō[n]fessionis libe-
v[er]o videtur q[uod] ad hoc q[uod] na[-]	raliffim[ae]. Creatur[ae] etiam sublimatio in tali accepta[-]
tura placeat deo necessariū[m] fit sup[er]addi donu[m] gr[ati]ae. fi[-]	tione ultra fatum natur[ae] repitur. Qr[Quod] enim creatu-
igit[ur] homo p[er]fecte cō[n]ditus fuit b[on]u[m] exigentiā[m] [fat]us na[-]	ra confectetur in templū[m]. adoptetur in filium. affu-
tur[ae]. v[er]o videtur q[uod] deo placebat ab[om]ni dono grati[ae] sup[er]-	matur in cō[n]iugiū[m]. hoc est supra naturale cō[m]plemen-
addit[ae]. ¶ Sed cō[n]tra. Heb[raeorum]. xj. [undecimo] Sine fide	tu[m] omnis creatur[ae]. et ideo nec cō[n]fessio. nec adop[-]
impossibile ē[st] placere d[e]o b[on]e fides est donū[m] superadditū[m] natur[ae] b[on]u[m]	

ϕ[quod] d[icitu]r.j.[primae ad] Co4[rinthios].xij.[duodecimo] ġ[ergo] fine dono grati[a]e natur[a]e sup[er]addit[a]e	tatio nec vnio a[n]i[ma]e ad deũ[m] fit p[er] aliquam p[ro]prietatem
nullus p[otes]t placere deo. [red underline] Item Sap.[ientiae] vij.[septimo] Neminem	natur[a]e.b[sed] p[er] aliqd'[uam] donũ[m] grati[a]e sup[er]additu3 q[uo]d' animã[m]
diligit deus nifi illũ[m] qui cũ[m] fapi[enti]a inhabitat. b[sed] fapi[enti]a ē[st]	cō[n]fret vt fit tē[m]plũ[m]. affimilet vt fit dei filia.ϕ[quod] faciem
donum dei natur[a]e sup[er]additũ[m]. b[secundu]m quod .j.[infra] fubiungit[ur] ax.[nono]	decoret anim[a]e vt apta fit esse dei fponfa. h[ae]c autem
c[apitulo]. Mitte illam de c[a]elis sanctis tuis 7[et]c. ġ[ergo] abf[er]at dono	omnia facit gratia gratum faciens.cui est adeo iun-
grati[a]e natur[a]e sup[er]addit[a]e impoffibile ē[st] dei amicum e[ss]ē.	cta dei conformitas. vt nullo modo poffit deo diffi-
[red underline] Item D[ion]yo[sius]. in. li[bro]. de angelica [H]ierarchia. lex divinita[-]	milis fieri. Adeo iuncta sp[irit]ũ[alis] venustas. vt nullo
tis est inferiora p[er] media.et media p[er] sup[er]iora reduce-	modo poffit deformari. et ideo reddit animam deo
re. b[sed] media bona funt potenti[a]e naturales. bona ma-	acceptam. Et est ratio acceptandi b[secundu]m illas tres pro-
xima funt gratia et virtutes quib ⁹ [us] non c[on]tingit male	prietates pr[a]edictas.q[uae] quide3 conueniunt ei non b[secundu]m
vti.ġ[ergo] b[secundu]m rectũ[m] ordinē[m] a[n]i[ma] non p[otes]t ad deum redire nec	tropum aut tranffumptionem.fed b[secundu]m veritate3 aut